

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2023. április 3.

Nyíregyháza

Nagyheti sorozat 1. nap

Cím: Miből mivé Jézussal?!

(1. dia) „**Péter ezalatt kinn ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: „Te is a galileai Jézussal voltál.”** ⁷⁰**Ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.”** ⁷¹**Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez a názáreti Jézussal volt.”** ⁷²**Ő ismét tagadta, mégpedig esküvel: „Nem ismerem azt az embert.”** ⁷³**Kis idő múlva az ott álldogálók mentek oda, és így szóltak Péterhez: **(2. dia)** „Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a kiejtésed is árulkodik rólad.”** ⁷⁴**Akkor átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert.” És nyomban megszólalt a kakas.** ⁷⁵**Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: „Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” Aztán kiment onnan, és keserves sírásra fakadt.”** Mt 26,69-75

Szeretett Gyülekezet!

Nagyheti sorozatunk **(3. dia)** Jézus elfogatása utáni eseményeket tárja elénk, lesz nap mint nap előttünk, hallhatunk róla. Nagypénteki esemény küszöbén állva, Jézus Gecsemáné kertben történő elfogatása, letartóztatása után a tanítványi kör hirtelen identitás zavarba került, szétszéledtek, s nem tudták a fejükben, a szívükben hova tenni a felgyorsult eseményeket. János és Péter volt, akik bejutottak a főpap udvarában, s ott történt Péternek ez a megrendítő esete, hogy háromszor tagadta meg Jézust.

Hogyan eshetett ez meg, főleg azután, hogy előző este az utolsó vacsora alkalmával Péter így fogadkozott **(4. dia)**: „**Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, vagy a halálba is?**” Jézus csendesen figyelmeztette: „**Mondom neked, Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor le nem tagadod, hogy ismersz engem.**” És ez bekövetkezett. De miért történhetett meg ez egy olyan emberrel, aki három évig

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

együtt volt Jézussal, rajongásig szerette, látta csodáit, hallotta tanításait, és most letagadja, hogy ismerte őt?

Azért fontos, hogy erre a kérdésre világos választ tudjunk adni, mert mindnyájunkat folyamatosan kísért, hogy megtagadjuk Jézust. Sokféleképpen lehet Őt megtagadni. **(5. dia)** Meg lehet tagadni hallgatással, mellébeszéléssel, vagy meg lehet tagadni hozzá méltatlan étellel, vagy azzal a képmutatással, hogy bizonyos látszatot fenntart valaki, de a valóság egészen más. Felsorolhatatlanul sok formája van annak, ahogy egy vallásos, vagy akár élő hitű ember megtagadhatja Jézus Krisztust.

Mindenekelőtt azt kell megállapítanunk Péterről, hogy nagyon magabiztos ember volt. A *személyiség típusok* című könyvben Pétert **(6. dia)** a szangvinikusok közé sorolja. A szangvinikus személyiségtípus jellemzői:

- szeszélyes
- gondtalan
- bőbeszédű
- társaságkedvelő

- érzelmes
- nyitott
- könnyelmű
- optimista

A könyv így jellemezi Pétert **(6/a dia)**: „*Hasonló vonást mutat barátságaiban is. Kedves, szívélyes, sőt áradó, ha egy barátal találkozik. Az ember azt gondolná, hogy nincs is neki másik, ezért önti rá egész szeretetét erre az egyre. A következő utcasarkon azonban találkozik egy másik baráttal – s vele éppoly túlaradóan viselkedik. Az előzőt – úgy tűnik – elfelejtette. „Ha nem látom, elfelejtem.” Ez nem azt jelenti, hogy túlaradó viselkedése színlelés volt. Ő akkor, ott azt teljesen komolyan gondolta. Péter előző esti mondatait halálosan komolyan gondolta, ott, akkor, abban a pillanatban tényleg kész lett volna meghalni Jézusért, de azóta eltelt közel 12 óra. Személyiségéből ez fakadt. A habitusa, a mentalitása vitte többször bűnbe. Gondoljunk csak arra: Többször kioktatta Jézust, helyreigazította, amit Jézus mondott. Általában meg volt győződve*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

arról, hogy mindent jobban tud és tesz, mint tanítványtársai. Messzemenően különbnek érezte magát náluk. Erre nézve sok példát lehetne említeni. Távól állt tőle az, amire Pál apostol olyan szeretettel figyelmezteti a filippieket **(7. dia)**: „**egymást különbnek tartásatok ti magatoknál.**” Fil 2,3. Péter nem ismerte önmagát. Egészen hamis képe volt magáról. Azt hitte, rendben van a kapcsolata Jézussal. Meg volt győződve arról, hogy ő jó tanítvány. Ez az ő bukása intő példa számunkra, hogy vegyük komolyan, amit szintén Pál apostol írt Korintusba **(7/a dia)**: „**Aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.**” I Kor 1,12. Mert ez bárkivel előfordulhat. Főleg, aki öntelten, magabiztosan, magát másoknál különbnek tartva él, az nagyokat szokott bukni. Egészen váratlanul elesik, megszégyenül, és szégyent hoz az ő Urára is.

Nagyon érdekes az evangéliumok beszámolója: Jn 18,16-ban ezt olvashatjuk **(8. dia)**: „¹⁶**Péter pedig kívül állt az ajtónál.**” Lk 22,54-ben ez áll: „⁵⁴**Miután pedig elfogták őt, elvitték és bekísérték a főpap házába. Péter pedig távol-**

ról követte.”. A másik hibája Péternek éppen ez volt, ami a bukásához vezetett, hogy azt gondolta, így tisztes távolból is lehet sokáig figyelni, mi történik Jézussal. Ezt olvastuk itt, hogy amikor Jézust elfogták, bekísérték a főpap házába, Péter pedig távolról követte Őt. Máté még hozzáteszi **(8/a dia)**: „**hogy lássa mi lesz a vége.**”

Jézust nem lehet távolról követni. Úgy nem lehet hozzá tartozni, hogy azt észre ne vegyék mások. Egyáltalán nem megy ez sokáig tagadás nélkül, hogy a Péterek elhelyezkednek a páholyban, miközben Jézus a színtéren küzd értük is. Ha tanítvány, és ha ott a helye, akkor neki is a színtéren kell küzdenie, és nem a páholyból nézni, hogy mi lesz majd vele. A mi helyünk soha nem a nézőközönségben van. Péter tulajdonképpen már ezzel megtagadta Jézust, hogy távolról követte, hogy lássa mi lesz vele. Mert a nyílt Krisztus-tagadás sokszor ilyen hallgatólag Krisztus-tagadással kezdődik. Az ilyen csendes tagadások előbb-utóbb feltétlenül nyílt tagadásba torkollnak.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Jézus Krisztus tanítványa csak az lehet, aki egyértelműen és mindenki számára nyilvánvalóan vele tart, aki láthatóan hozzátartozik, és aki vállalja Őt minden körülmények között. Kerül, amibe kerül. Így szép elegánsan megbújva, titokban, észrevétlenül nem lehet Jézus tanítványa senki. Aki félszívvel akarja Őt követni, az hamarosan el fog szakadni tőle, vagy soha nem is tartozott igazán hozzá.

Ehhez kellett volna egy döntés Péter életében, de ez eddig még nem történt meg. Mert e nélkül a döntés nélkül, átgondolt, megalapozott, visszavonhatatlan döntés nélkül csak udvarias szimpatizáns marad valaki, de nem elkötelezett tanítvány. Aki nem elkötelezett tanítvány, az egy kényes helyzetben, kritikus pillanatban, mint amibe Péter került Kajafás udvarán, menthetetlenül meg fogja tagadni Jézust. A páholyban nem maradhat tanítvány senki, csak a színtéren, a Krisztussal együtt folytatott küzdelemben.

A következőkben lelepleződött Péter igazi énje is. Mert nem döntötte el előtte azt, hogy Jézushoz ragaszkodik bármi történ-

jék. És akkor jön valaki, a tűz fényénél az arcába néz, és megállapítja: ni csak, ez is vele volt. Ő azonban letagadta, és ezt mondta: "Asszony, nem ismerem őt!"

Ez az a kritikus pillanat, ami eldönti az összes ezután következő eseménynek az irányát. Ebben a helyzetben mit tesz az, aki azt gondolta: Jézus tanítványa? „Ez is vele volt.” Erre mondhatta volna azt is: igen, és akkor mi van? Mi következik ebből? Lehet, hogy semmi nem következett volna, lehet, hogy a haja szála sem görbül meg, lehet, hogy baja lett volna, lehet, hogy ugyanúgy az a szenvedés várt volna rá, mint Jézusra. És az tragédia? Akkor a legjobb társaságba került volna.

Aki Jézus miatt kerül bajba, akinek ugyanabból a szenvedésből utalnak ki, amiben a Megváltót részesíti a világ, az igazán közel van hozzá, és ott van a legnagyobb biztonságban. Ez az egyik legnagyobb kiváltság - ahogy erről később ugyanez a Péter a levelében csodálatosan ír: Milyen kiváltság a Krisztusért szenvedést kapni, mert ez annak a bizonyossága, hogy egészen közel van hozzá valaki. Nem beszélve arról, hogy milyen

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

dicsőség követi az ilyen szenvedést. Megint mondom: ehhez egy előzetes döntés kellett volna. Ne azt mondja: nem ismerem Őt, hanem azt: igen, persze, én is az övéi közül való vagyok. Bármi lesz is ennek a folytatása.

Ebből a döntésből következett volna az eltökéltség és az éberség. Jézus nem véletlenül figyelmeztette tanítványait éppen a Gecsemáné-kertben. **(9. dia) „Virrasszatok és imádkozzatok, és ne menjetek bele a kísértésbe, mert lehet, hogy a lélek kész, de a test erőtelen.”** Mt 26,41.

Péter lejtőre került.

(10. dia) Először csak azt mondja: „**Asszony, nem tudom, mit beszélsz**”, aztán letagadja, és azt mondja „**Nem ismerem azt az embert.**”, harmadszor már esküvel erősíti meg ezt a hazugságot és mondja újból: „**Nem ismerem azt az embert.**”. Egyre lejjebb a lejtőn.

Az ilyen kritikus helyzetekben mindnyájunkból az jön felszínre, ami valójában bennünk van. Sok mindent lehet rejtegetni egy ideig. Megtanulunk viselkedni, sokszor már magunk

sem tudjuk, mi van a szívünk mélyén. De egy-egy ilyen kritikus helyzet felszínre hoz mindent.

A felszín Péternél is nagyon szép volt. Rajong Jézusért, félti a szenvedésektől. Ott van benne egy csomó jó szándék, jóindulat, öntudatosság, önérzetesség, és amikor ez a helyzet lerántja a leplet, akkor kiderül, hogy a valóság: önféltés, hazugságra és megalkuvásra való készség, árulás, gyávaság, tagadás.

Ezt ő sem tudta magáról. Éppen ideje volt, hogy megtudja. Ennek a büszke embernek nagyon nagy szüksége volt arra, hogy belásson végre saját szíve mélyére is, és ne hitegesse magát azzal, hogy ő az, akinek látszik, hanem ő valójában ez, akinek most megmutatta magát. Jézus ezt előre tudta, és mégsem dobta őt ki a tanítványi körből, és még most sem dobja ki. Meg lehet-e állni ezen a lejtőn? A lukácsi tudósítás arról számol be, hogy rátekintett az Úr. **(11. dia) „Még beszélt, amikor hirtelen megszólalt a kakas. Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

szavára, amikor azt mondta neki: Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. Aztán kiment, és keserves sírásra fakadt.”

Mi menti meg Péter? Jézus tekintete és visszaemlékezése által Jézus szava.

Először az Ő tekintete. Jézust bent vallatják, pofozzák és szembe köpdösik. Eközben van figyelme arra, hogy mit csinál kint a kedves tanítvány. Amikor harmadszor is elhangzott a tagadás, Jézus megfordul egy pillanatra, és megkeresi Péter tekintetét. Találkozik a tekintetük. Nem azt mondja Jézus, hogy egy ilyen piszok alakra rá sem nézek többet, hanem mentő tekintettel keresi meg őt, mielőtt a lejtő aljára ér és összetöri magát.

Nem tudjuk mi volt Jézus tekintetében, nem tudjuk, mire gondolt akkor Péter, mert ez nincs leírva. De az le van írva, hogy ennek a tekintetnek kimondhatatlan hatása volt Péterre. Abban a pillanatban eszébe jut Jézus szava, az ige, amit előző

este hallott, és amit egyáltalán nem vett komolyan. Sőt meg volt sértődve, hogy vele ilyen keményen beszélnek.

Mit feltételez róla a Megváltó? Nem feltételezett semmit, csak tudta, hogy kicsoda ő valójában. De nem hitte el Jézusnak, amit róla mondott, ahogyan mi sem hisszük el sokszor, amikor bemutat minket magunknak, vagy elénk tartja az ige tükrét, és végre megtudhatnánk, hogy kik vagyunk, és kikből akar minket megszentelt életű, használható tanítványokká tenni. Most azonban látta.

Mivel belelátott végre a saját szívébe, nem lehetett mást tenni, mint sírni. Azt olvassuk, hogy ez a kemény férfiember keserves sírásra fakadt. Mert azon csak sírni lehet, amikor valaki először találkozik azzal a sötétséggel, ami a szívében van.

Ez történt nagypénteken. Nem a kakas mentette meg Pétert. Az Ige mentette meg Pétert. A kakasszó juttatta eszébe, hogy mit mondott Jézus, de nem a kakasszóba kapaszkodott, hanem az előző este hallott igébe, aminek az igaz voltáról most végre meg volt győződve. Az, hogy Jézus még mindig a sze-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

mebe néz, szemmel tartja őt, és Jézus szava igaz, és annak ellenére, hogy tudta róla, hogy ilyen, mégis számít rá, két biztos fogódzó volt, amibe belekapaszkodott, és nem csúszott tovább. Képes volt sírni a maga állapotán. És aki képes sírni végre azon, hogy ő ilyen, amilyenek Jézus bemutatja, annak a számára van kegyelem és van új kezdés.

Mert éppen ez mutatja meg számunkra, hogy mi volt Jézus nagypénteki kereszthalálának a valódi oka és célja. Az volt az oka, hogy ilyenekké lettünk. Ilyen mélyre süllyedtünk. Ennyire nem ismerjük magunkat. Képesek vagyunk áztatni önmagunkat évtizedeken keresztül, és azt gondoljuk: valóban olyanok vagyunk, mint ami a felszínen látszik.

Ez az oka annak, hogy Jézusnak meg kellett halnia. Mert ezen mi magunk nem tudunk változtatni, nincs mibe kapaszkodni, nem tudjuk egymást megtartani, csak az érettünk meghalt Jézus tud segítséget adni. De Ő tud. Olyan segítséget, hogy amikor feltámadása után külön beszélt Péterrel négy szemközt, nem is említette ezt a gyalázatos tagadást. Hiszen

Péter ezen keservesen sírt. A megbánt bűnt nem emlegeti Jézus. De háromszor kérdezte meg tőle: szeretsz-e engem? Egyszer szinte provokálta a régi Pétert: jobban szeretsz-e engem, mint a többiek - mert ő mindig mindent jobban tudott, és finoman emlékeztetni szeretne volna arra a mondatra, amit mondott korábban Péter **(12. dia)**: „**Ha mindenki meg is botránkozik benned, én soha meg nem botránkozom.**” Lk 26,33. És nem mondja Péter, hogy jobban, hanem azt mondja: Uram, te mindent tudsz. Te tudod, hogy szeretlek téged. Az élete végén kész volt vértanúhalált halni Jézusért. Ekkora változást tud elvégezni a Megváltó szeretete és kegyelme akár melyikünkben. Ez volt az Ő halálának a célja.

A hagyomány szerint Péter **(13. dia)** azt kérte: fejjel lefelé feszítsék keresztre, mert nem méltó arra, hogy úgy haljon meg, ahogy az ő Megváltója. Ez lett a büszke, mindent tudó Péterből. Ehhez hasonló változást tud elvégezni Isten igéje és Szentlelke bármelyikünk életében. Aki engedi, hogy Isten Szentlelke egészen újjáteremtse őt, vágyik erre, kéri ezt, így

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

olvassa és hallgatja az igét, az lesz igazán tanítvány. Az fogja hitelesen képviselni ezt a jézusi szeretetet, az Ő igazságát, az Ő tisztaságát ebben a világban.

Ámen.